

Prvi potpredsednik Vlade Srbije i ministar spoljnih poslova Ivica Dačić saopštio je da plejada zaboravljenih - Tadić, Čeda Jovanović, Pajtić, Čanak i ostali, ovih dana se užasava navodnom rehabilitacijom Miloševića, iako to niko nije ni spomenuo, niti glorifikovao devedesete.

„Time svesno lažu, jer je borba protiv Miloševića i njegovih zločina bila osnovni moto njihovog postojanja. Sada im smeta i Haški sud jer je konstatovao da Milošević, a time i Srbija, nije odgovoran za ratne zločine i etničko čišćenje u BiH. Zato i tolika politička histerija. Ne brinu se oni zbog Miloševića i devedesetih, već brane sebe i svoju politiku iz devedesetih koja se zasnivala na tome da je Srbija vršila ratne zločine i da je državno rukovodstvo Srbije, na čelu sa Miloševićem, bilo udruženi zločinački poduhvat. Upravo je Haški sud konstatovao suprotno, da je Milošević oslobođen sumnji za etničko čišćenje i ratne zločine u BiH, da nije bio deo udruženog zločinačkog poduhvata i da je, upravo suprotno, osudio etničko čišćenje.

To što piše za Miloševića, odnosi se i na Srbiju. U Hagu se ne sudi samo pojedincima. Hag je kroz princip udruženog zločinačkog poduhvata sudio državi Srbiji. U svakoj haškoj presudi presuđeno je i državi Srbiji. Zato svaki građanin Srbije koji misli dobro Srbiji ovom treba da se raduje.

I sve ovo govorim ne zbog prošlosti, već zbog budućnosti Srbije. Tadić, Pajtić, Čeda, Čanak i ostale froncle nekadašnje opozicije žive u prošlosti, i misle da će dvaput moći da na istu priču nekoga prevare. Ovog puta Hag im nije od pomoći. Ponavljanje ove priče je farsa. O tome govore oni iz nekadašnje i sadašnje Demokratske stranke, Tadić, Čeda i Pajtić, koji su, kad je Milošević vršio pritisak na Karadžića da prihvati mirovni plan, ubeđivali Radovana na Palama da taj plan odbaci.

Čeda koji je potpisao Miloševiću garanciju prilikom hapšenja da neće biti izručen Haškom tribunalu.

Tadić, koji je, kad su mu socijalisti bili potrebni, na sednici Glavnog odbora DS-a 7. juna 2008. godine, doslovce rekao da su DS i SPS suočeni sa činjenicom da lideri stranaka nisu među njima (Djindžići Milošević) i da obe stranke imaju svoj bol, ali da moraju u budućnosti da pokažu spremnost i nađu bolju šansu za svakog građanina Srbije. I Pajtić je glasao za tu koaliciju, pa kako sada smeta samo to što Hag nije osudio Miloševića.

Vuk Drašković, koji je prvi formirao Srpsku nacionalnu gardu i poslao je u Hrvatsku u avgustu 1991. godine, danas priča o ratnoj gardi Miloševića. Vuk Drašković je bio rodonačelnik nacionalističkog pokreta, u Deklaraciji o stvaranju SPO-a u martu 1990. zapisano je da je anacionalno ponašanje ravno nacionalnoj izdaji, kao i da se neće moći otcepiti nijedan pedalj zemlje natopljene srpskom krvlju i obeležene srpskim crkvama i grobovima. Za takvu politiku danas Srbi leže u Hagu.

Srbija treba da gleda u budućnost, uostalom Srbija je u svakom pogledu otišla najdalje tek kad su svi oni popadali sa vlasti. Ostavili su za sobom opustošenu privredu, zatvorena preduzeća, otpuštene radnike, obogaćene pojedince i osiromašeno stanovništvo. Da to presudi, nije nam neophodan Haški sud, tu je naš narod i građani Srbije. Svi oni zajedno kad se skupe osvojili su manje nego moja lista na izborima. To je najbolja presuda.

Srbija ide dalje, tražeći zajednički interes svih građana, bez podela iz prošlosti. Po ovom pitanju, da Srbija nije odgovorna za ratne zločine u BiH, ne bi trebalo da ih bude. A o Miloševiću, sudiće istorija i vreme, kao i o svima nama."